

Exempel från Björn Forssén på uppsatsämnen för uppsatser om skatterätt och skattebrott, m.m.

[Uppdaterad senast: 2019-11-03]

1. Begreppet i eget namn i 6 kap. 7 § och 9 b kap. 1 § mervärdesskattelagen (1994:200) i förhållande till EU:s mervärdesskattedirektiv (2006/112/EG).
2. Uttagsbeskattning inom byggsektorn och efterföljande försäljning av fastighet – *vara* – enligt 2 kap. 7 § och 3 kap. 2 § mervärdesskattelagen (1994:200) i jämförelse med omvänd skattskyldighet för *byggtjänster* inom byggsektorn enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b och andra stycket mervärdesskattelagen.
3. Likställighetsbestämmelsen i 1 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483) i jämförelse med skatteförfarandelagen (2011:1244)
4. Uppföljning av förslagen om upphävande av det s.k. kopplade området mellan skatterätten och den civilrättsliga redovisningsrätten enligt SOU 2002:74 och SOU 2008:80.
5. Institutet beslut om befrielse från skatt och avgifter på grund av synnerliga skäl: 60 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i jämförelse med föregångarna 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483), 22 kap. 9 § mervärdesskattelagen (1994:200) och 76 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt.
6. De nya reglerna om frivillig skattskyldighet till mervärdesskatt enligt SFS 2013:954 i förhållande till 7 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om underrättelseskyldighet om ändrade förhållanden jämfört med vad som rådde vid registreringen till mervärdesskatt.
7. Ersättning för kostnader för juridiskt biträde i skatteprocessen. 43 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Ersättning utgår inte om rättsskydd i försäkring finns. Gäller företagare. Frågan är hur rättsskyddet fungerar i praktiken. Vilka försäkringsbolag har rättsskydd för skatteprocesser i sina småföretagarförsäkringar etc.? Ger rättsskyddet ersättning för skönsbeskattningsmål, för mervärdesskattemål etc.?
8. Advokatens roll i skatteprocessen. Advokaten är enligt god advokatsed subjektiv, inte objektiv och undervisande. Hur fungerar det i skatteprocessen? Om en materiell fråga får en korrekt bedömning först i kammarrätten, genom att den enskilde och dennes ombud där framlägger något som bättre belyser frågan (saken) i målet rättsfrågemässigt sett, är risken att motparten – Skatteverket – anför att det är en efterhandskonstruktion. Kan den enskilde i det läget förlita sig på principen *jura novit curia* (dvs. 'domstolen är förtrogen med rätten')?
9. Skatte- och straffrättsliga aspekter avseende juridisk person, t.ex. aktiebolag, som enbart innehåller en villafastighet.
10. Principen om förbud mot dubbel lagföring (*ne bis in idem*) med avseende på skattetillägg och straffrätt i förhållande till principen om neutralitet vid

inkomstbeskattningen beträffande val av företagsform. Hur fungerar den principen förfarandemässigt sett?

11. Principen om förbud mot dubbel lagföring (ne bis in idem) – en jämförelse mellan skattemål respektive företrädaransvarsmål.

12. Undantaget från beslut om näringsförbud avseende rättighetskatalogen i regeringsformen och näringsfrihetens förhållande till EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Vad innebär det att näringsfriheten inte uttrycks positivt i rättighetskatalogen i 2 kap. 1 § regeringsformen (1974:152), RF, utan indirekt genom att 2:17 första st. RF innehåller förbehåll om begränsningar av näringsfriheten, när artikel 16 i EU:s stadga positivt uttrycker näringsfriheten? I 14 § första ledet lag (2014:836) om näringsförbud sker, beträffande undantag från beslut om näringsförbud, enbart en hänvisning till rättighetskatalogen i 2:1 RF. Kan det föreligga en utvidgning av näringsfriheten enligt artikel 16 i EU:s stadga jämfört med bestämmelsen av näringsfriheten enligt 2:17 första st. RF, så att undantag från ett beslut om näringsfrihet enligt 14 § första ledet lagen om näringsförbud inte behöver tillämpas för att EU:s stadga ska ta över som konstitutionellt skydd för näringsfriheten i förhållande till RF? Är med andra ord 14 § första ledet lagen om näringsförbud delvis obsolet konstitutionellt sett? Gäller den i så fall vidare bestämmelsen av näringsfriheten ex officio i förhållande till myndigheter och domstolar eller är den, i likhet med EU-rättens företrädare i förhållande till nationell rätt, enbart en förfarandemässig rättighet som den enskilde kan åberopa?

13. Förhållandet mellan å ena sidan att underlåtenhet att registrera sig till mervärdesskatt inte utgör skattebrott enligt lagstiftaren och å andra sidan försvårande av skattekontroll och bokföringsbrott – i ett EU-rättsligt perspektiv.

14. Försvårande av skattekontroll och bokföringsbrott i förhållande till att lagstiftaren förutsätter att frågan om regelkonkurrens mellan de båda gärningarna ska lösas genom åklagarens gärningsbeskrivning.

15. En undersökning av förekomsten av fall där åklagaren anser att bokföringen är i sin ordning men den tilltalade ändå döms för bokföringsbrott genom skatterevisorernas uppfattning om rättsverkan av att den tilltalades underentreprenör är godkänd för Fskatt av Skatteverket.